

Motion till riksdagen 2005/06:A226

av **Siw Wittgren-Ahl och Marina Pettersson (s)**

Särbehandling och mobbning

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att beakta möjligheten att inkludera kränkande särbehandling och mobbning i diskrimineringslagstiftningen.

Motivering

Enligt en skattning avseende hela landet beräknas *årligen* mellan 10 000 och 30 000 långtidsjukskrivningar samt mellan 100 och 300 självmord orsakas av mobbning och kränkande särbehandling.

Forskning visar att orsaker till mobbning på arbetsplatser snarare ska sökas i organisationen än hos personen. I goda arbetsmiljöer motverkas mobbning.

Arbetsmiljöverkets föreskrift om kränkande särbehandling i arbetslivet 1993:17 ges definitionen: "Återkommande klandervärda eller negativt präglade handlingar som riktas mot enskilda arbetstagare på ett kränkande sätt och kan leda till att dessa ställs utanför arbetsplatsens gemenskap." Kränkande handlingar präglas av grov respektlöshet och bryter mot allmänna heders- och moralbegrepp om hur människor bör bemötas.

Konsekvenserna av mobbning är mycket allvarliga och kostar individerna hälsa, trygghet och ofta möjlighet att försörja sig. Hela arbetsplatser påverkas negativt, och kostnaderna för arbetsgivare och samhälle är oöverskådligt stora.

En stor andel av dem som utsätts för kränkande särbehandling och mobbning är kvinnor. Arbetsmiljöproblem för kvinnor betraktas i större omfattning enbart som ett individproblem, medan de för män i högre grad relateras till arbetsplatsen.

Den lagstiftning som i dag finns mot kränkande särbehandling i arbetslivet efterlevs inte eftersom den saknar möjligheter till sanktionspåföljd.

Mobbning och kränkande särbehandling, som ofta innebär en traumatisk utslitningsprocess, är en form av diskriminering som inte faller under diskrimineringslagstiftningen.

Fel! Okänt namn på

Genom en lagstiftning som klart visar att mobbning är en brottslig verksamhet med rättsliga påföljder skulle problemet uppmärksammas. Arbetsgivare skulle inte på samma sätt som i dag acceptera eller medverka vid mobbning. Förebyggande och ansvarstagande åtgärder skulle införas, vilket skulle leda till bättre och mer stimulerande (friskare) arbetsmiljöer och färre långtidssjukskrivningar. Sammantaget kommer samhället att på sikt spara oerhörda resurser, både ekonomiska och personella. Möjligheten att inkludera kränkande särbehandling och mobbing i diskrimineringslagstiftningen bör därför beaktas.

Stockholm den 26 september 2005

Siw Wittgren-Ahl (s)

Marina Pettersson (s)